

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון(עציר)

23778-02-10

1

בפני כבי השופטת נורית אחיטוב, אב"ד

כבי השופטת מרים דיסקין

כבי השופט רענן בן-יוסף

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אבא גואל נחאלי רצון (עציר)

הנאשם

זכתיים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דליה אברטוף ועו"ד רנית בר-און
ב"כ הנאשם - עו"ד רויטל קוצר ועו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן
הנאשם הומא באמצעות שב"ס

פרוטוקול

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27

ב"כ הנאשם אבקש שהעדה לא תעיד כשהיא עושה ציטוט מלשון אגדה, הן עומדות בצמוד אליה מאז, אז יודעים שיש צורך נפרדות עבודה יש זכות שתהיה נוסחת עו"סית או כל אדם אחר, המעביר בו הן עומדות שפלטות אגדה וגם פעם אחת שמעלי אותה אופרת "תעניי", זו סיטואציה שפסאנו עומדות מהנדס מרגישה לא נוח בלשון המעטה, אינו יודעת מהי יכולתה. האם מדובר בני שלא רוצה או מפרדת להעיד! אינו יודעת מה מקור העמידה. אני לא מכירה תקדים, גם לא נראה טוב ולא מרגיש נוח. אני לא יודעת אם העדות חופשית ומרצון. זו תחושה לא נוחה. אני גם הושבת לעצמי "האם אם הנאשם חיה מרגיש לא נוח ביהמ"ש היה מרשה ששני אנשים ילפסנו אותה? גם הזכות חזו בחוק הינה ללנות באולם. הנוכחות באולם היא לא לעמוד אליה צמוד, לא האינו נושלים עמידה כיכ קרובה בסיטואציה כזו.

יתר כוכך, התגטת ביהמ"ש על כך שהנאשם לא רואה את העדה, בפסיקה שביהמ"ש הפנה אותי אליה זו הייתה ניצולת שואה. לא הבנתי מה המניע של העדה. פחד, חיסר רצון להעיד, אני לא מבינה מה עומד כאן. יש גם דרך לשנות את זה.

אם ביהמ"ש עומד על כך שהיא תמשיך להעיד כסיטואציה בה היא העידה אתמול, אבקש להקליט את הדיון מודאג. ביהמ"ש אחר לא רואה שהיא עונה, שהיא שותקת, שבהלפים אותה. אבקש תעיד מצולם וגם אין דרך, אבקש שהסעוריה תוכל. כמובן שהצילום יישמר ככספת, לא אבקש שזה יהיה בדרך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' לצוות/עציר

אני כנסה לסייעך 88 (ב)

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25

החלטה

כפי שציינו אתמול בהחלטתנו, העדה העדה כאשר זיגן העדים נכונה אלינו ובין העדה לבין הנאשם
 עמדה עובדת סוציאלית, אשר מטעם קטר עין בין העדה לבין הנאשם.
 בצדה האחר, עמדה עובדת סוציאלית נוספת ושתייה, כאשר העדה התקשתה מכהינה מינית ונזקק
 ועד, ליטבו את העדה ותמכו בה.
 השגורות מבקשת עתה גם שהעדות תוקלט בסרט וידאו וגם ששתי העובדות הסוציאליות, המלוות
 את העדה, לא יעמדן לעדה.
 כאשר לצילום העדות, הרי לא ראינו לשנות מהחלטתנו, שהעדות לא תישמע בהקלטה או בצילום
 וידאו מטעמים טכניים ומהמת נחליות בהת"ש.
 הפרוטוקול מוסלף פילה במילה ואינו נוהגים באף תיק לשמוע עדויות בהחלטה.
 כאשר לבקשה שהעובדות הסוציאליות לא יעמדו ליד העדה, שוכנענו כי יש קושי לעדה להומד עדות
 חופשית או להעיד בכלל והעדות נבית כפינה במאמצים נפשיים, נציין שהעדה אתמול התמוטטה
 וצנחה ארצה לאחר שרעדה בכל גופה.
 בהמשך העדות, לפתע הודיעה שאינה חשה את ידיה וידיה הפכו צמרזות ונזקקו להפסקה על מנת
 שתוכל להתאושש.
 במסיבות אלה וכדו ללכת לקראת ההגנה, אנו מחליטים שתעמוד רק מלונה אחת ליד העדה ובקש
 מפינה שתשתדל להישמע נכונה מידי עם העדה, אלא רק ככל שהדבר יהיה דרוש לאחר שניווכח בכך.

ניתנה והודיעה היום כ"ח אלול תש"ע, 07/09/2010 במעמד הניכחים.

Handwritten signature

Handwritten signature

נודית אריזוב, סופרת	כרים ויסקיין, סופרת	דניאל בן-יהודה, שופט
אביר		

- 26
- 27
- 28
- 29
- 30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-13751 מדינת ישראל נ' רצון(עציל)

1 ב"כ המאשימה: אנו בנישה תרשים של חני המשפחה, לנחיות ביהמ"ש. אין זו ראיה אלא רק
2 לצורך ההתנגדות של ביהמ"ש.

3
4 ב"כ הנאשם: מטעמתי הצמידה שאין זו ראיה, אף לנו התנגדות.

5
6 עמ' 1 - א - שבה לרובו העדים להמשך חקירה ראשית ומסגרת בדין

7
8 חקירה ראשית - ב"כ המאשימה

9 [העדה רוצה]

10 ש. את זוכרת את הנושא האחרון? אמנם אמרתי שלא אחזור לנושא הזה שוב, אך בטורם נעבור
11 לנושא אחר, אם יש לך מה להוסיף על הנושא האחרון אתמול, בבקשה.
12 ת. בנושא של אתמול, מתקשר לפה שחיינו עם, נוכל שלט ועדות כל חלקה טובה שהייתה לי.
13 אם זה לגרי גברייב, הוא אמר שכל פנים שאנחנו בחקירות לגברייב או לגברייב מתקרבים
14 אלינו, יש מצב שהוא חושק בי, או שהוא מתחיל איתי, והוא אמילו אמר את זה על אבא
15 שלי, הוא אסר עלינו לשים משקפי שמש, היא אמר שאנחנו מסתכלות על מקומות שהוא לא
16 יכול לראות, אמילו שביטתו התבטאה בכך שהלכנו לקניקע את התמונה שלו על הגוף שלנו.
17 לשאלת ביהמ"ש האם הוא דרש, אני משיבה שמיני הוא דרש את זה. אני אמרתי שזה יכולה
18 הרבה כסף או הוא דאג ששעוץ תוכל... [העדה בוכת (התובעת מחבבת אותה ומדברת
19 איתה) והוא אמר שהקניקע כמות אהבה אילו, שבעתיד אני לא אוכל להתמסד עם שום גבר,
20 כי יראי את הקניקע על הגוף שלי, הוא ידע וטען שכל גבר שיראה את הקניקע על גופי תחיה
21 לו סלידה. הוא אמר לי שיש לו ריח רע מהפת וכדאי לי לעקור את השיניים כי זה מאוד
22 מחנה בזון, הגאה מאוד גדולה. הוא אמר שאנחנו עריכות ללכת עם ראש מוטלל ברחוב ואם
23 אנחנו נראות אחת את השנייה סימן שהרמנו את הראש ואם אנחנו נריסות את הראש או
24 אנחנו מסתכלות על גברייב.

25
26 ב"כ הנאשם: סליחה, היא קוראת סתוד חיד, אני רוצה להבין את זה. כתוב לה משהו על כף היד.

27 לשאלת ביהמ"ש

28 ש. יש לך משהו כתוב על היד?

29 ת. כן.

30 ש. מה כתוב לך על היד? זה את כתבת?

31 ת. אני כתבת, היום בבוקר, כתוב עם מילים שאני יכולה לומר על מה לדבר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2016

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(נציר)

- 1 ש. כמו מה למשל? תקראי לנו מה כתוב שם.
 2 ת. (בריש, משקמים, ראש כפוף)
 3 ש. וכשהורדת את הראש כאילו קשה לך להעיר הסתמלת על מה שכתוב?
 4 ת. אני לא זוכרת כלום ממה שקרה.
 5 ש. ומאיפה יש לך את האינפורמציה הזו שכתובה לך על היד?
 6 ת. מילצמי, כשאני יותר רגועה אני יכולה להעלות את זה.
 7 ש. גם אתמול היה כתוב לך על היד?
 8 ת. יש לי מחברת בתיק שאני יכולה לזכור את מה שאני רוצה לדבר עליו.
 9 ש. וייתכן במתברת לפני כן?
 10 ת. לא.
 11 ש. למה דרשתי?
 12 ת. קשה לי לזכור מה אני רוצה להודיע.
 13
 14 **ב"ב הנאשם:** אני רואה משפטים ולא קילים, הם אפשר לקרוא מה שכתוב בכף ידך
 15
 16 **הגדה:** אני קוראת לפני ביהמ"ש את כל מה שכתוב עם היד. ייתפליטה, הקעקוע, הסלידה, שינויים,
 17 להחלטה, כושים, נגדים, אוכל, אס.אמ.אס, טוגנות, רצונות, בחשבות, וידה, אבא, סיפור
 18 לאה, רחם מ"מטות, מאה, וידה, שמרית, ויקל סטרות, פירוש חשבון, בוחר ילד, נכנס לחדר,
 19 משוגעות, מכתבים, מריבת דמרה, עובתי, תגני עליי, שיחות אלה. ביד השנייה לא כתבתי
 20 כלום.
 21
 22 **ב"ב הנאשם:** אני מבקשת לקבל את המחברת המודוררת.
 23
 24 ביהמ"ש מבקש מהעדה להתקרב אל דוכן השופטים כדי לראות אולי כף ידה וב"ב הנאשם מצלמת
 25
 26 **ב"ב הנאשמת:** אנקש שצייקום כף ידה של העדה ויעבר אליי.
 27
 28 **לשאלת ביהמ"ש:**
 29 ש. איך אתמול זכרת מה להגיד והיום לא?
 30 ת. לא היה לי את הפרד של היום, לא ישנתי כל הלילה.
 31 ש. מתי פתחת את המחברת?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון(עציר)

- 1 ת. או בחברת שמאחת החקירות שלי, לא לפני כייב הרבה זמן, נכנסו למצב אחר של חיים והיא
2 כל הזמן נמצאת איתי כדי שאוכל להזכיר על מה העדתי במשטרה כי ככל שהזמן יעובר, אני
3 יכולה להיכנס לפרטים יותר עמוקים שלא יכולתי אז.
- 4 ש. לפני העדות אתמול עיינת במחברות?
5 ת. לא, רק היום במקור עיינתו במחברות.
- 6
7 המשך חקירה ראשית – ב"ב המאשימה:
- 8 ש. מנתי יש לך את המחברות ומה את עושה איתן? מה זו המחברות האן?
9 ת. המחברות הן קייסות כבר הרבה זמן, כי כל פעם שעובר הזמן, אז אני מצלחת להיכנס
10 לנימוק של הבנות של מה שהתרחש שם וזו הדרך שלי, ככל שעובר הזמן, לא לשכוח את מה
11 שהיה כי אנחנו כבר בפקום אחר עם הילדים. בחיים אחרים, הנפש נרפאת, המעב הנפשי
12 מנסה לשכוח, לחרוק הכל ולא לזכור את ההתעללות, את הסבל, אזי לא חושבת ששגם אדם
13 יכול 14 שנה לזכור אירועים של יום יום וזו הדרך שלי.
- 14
15 ביהמ"ש מבקש מהעדה לפרוק את הכתוב על כך וזה ולא להיעזר במת שכתוב שם.
- 16
17 המשך חקירה ראשית – ב"ב המאשימה:
- 18 ש. היה איתך מישונו בעת שרשמת את זה?
19 ת. הייתי בבית של אחותי וכשהתקשר אליי אז ירדתי. הם לא נכחו בבית, הייתי כבר לבד.
20 אחותי ארונה את הילדים ויצאה לבית הספר ואני נכנסתי להתקלח וראיתי שאני מרגישה
21 לא טוב, שאני מאוד עייפה ובטני מתהפכת, אז מצאתי את זה.
- 22 ש. תמשיכי את עניין השינויים שהזכרת, יש לך עוד משהו להוסיף בעניין? כשהנאשם הציג
23 לך לעקור את השינויים, איך הגבת או מה עשית, אם עשית, בעניין?
24 ת. כמובן הכל היה בשבילי, למועט, כדי לרצות אותן, והלכתי לדוגא שינויים עם הנאשם ורופא
25 השינויים סירב.
- 26 ש. מה עשית, אם עשית, אחרי שסירב?
27 ת. הוא אמר שיש לי שינויים בריאות ואני מאוד צעירה ומכחינה ומצוית הוא לא יכול לעקור לי
28 את השינויים ואז התחלתי להוריד את חכתרים שיש לי בכת, הוא אמר שכל הריח מניח
29 מהכתרים.
30 ש. מי אמר?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון(עציר)

- 1 הנאשם. חיום איך כתרזם אבל גם אין שיניים. לשאלת ביהמ"ש למה אנו משיבך כי כשיש
2 לתר את חיום כבינה שהיא כגן על חשן שרולה כותחת ואו כשאין כותר חשן פשוט קורסת,
3 ואיפה שהיו כנתיים השיניים קרסה. חלק מהן עקרתו לאחר מכן.
4 **אמרת שתלכתם לרופא שיניים והרופא סירב, נכון?**
5 כן.
6 **איך הנאשם הגיב לכך, אם הגיב?**
7 ת. תמושם גישה לשכנע את רופא השיניים, אך ללא הצלחה. כל מעם שהייתי נמשך לעפל
8 בשיניים הוא היה אומר לי שאני מבקשת מהם ליקור שיניים.
9
10 **לשאלת ביהמ"ש:**
11 **את זוכרת שסיפרת שהנאשם ביקש לקעקע את דמותו מה עולה הרבה כסף, מה קרה אז?**
12 ת. הוא אמר שהקעקוע הוא סמל שהילדים, זה חשוב בשביל הילדים, שהם יראו שישם אמא
13 סוגדת לה, זה יחזק אותם, אם את מסוגלת לעבור את הסבל של קעקוע זה כהוכחה לאהבה
14 שלנו לא כל אחת מסוגלת לשלם את זה. אם יהיה לך קעקוע אראה להמשיך לבנות איתך.
15 אם יש לי יותר ילדים אז אני יותר מאושר, כדאי לי שהוא ימשיך לבנות איתך, אני אמרתי
16 שאין כי כסף, זה פשוט המון כסף, ומעיין אמרה שהיא תשלם עלי את הקעקוע. בהתחלה
17 הוא רצה שהקעקוע יהיה על הצוואר כי אי אפשר להסתיר את זה, אבל במקום זה לא
18 הסתיר.
19 **את רואה להראות את הקעקוע שלך?**
20 ת. הקעקוע על זרועי היטנית [מסבילה את שרזולתן]. זה חשם שלו והפנים שלו.
21 **תסבירי למה אמרת שהקעקוע עולה הרבה כסף?**
22 ת. כל הזמן, כל הכסף שקיבלנו, זה היה בשביל להשכיר דירה, בשביל לנמן את הוצאותיו של
23 הנאשם, לנמן את התחכוכים והבילויים שלו, את הפלאפון שלו, את הבית שלו, את הבית
24 של תקווה, את הבית של מאיר, את כל החטבות. את האוכל שלו, אף אחת לא יכולה
25 להזמגד. אם מישהי טעה שאין לה כסף אז זה פשוט רק היה נשמר כחוב אבל היא הייתה
26 עריכה לטלם את זה. את המצלמה שתוא ביקש לשים בבית, את האינטרנט והטלוויזיה,
27 שהוא אהב שמקליטים לו סרטים, את המכשירים.
28 **איזה מכשירים?**
29 ת. מצלמות, מצלמות מסוככלות, מחשבים.
30 **מה ז"א מחשבים?**
31 ת. הוא אהב כל הזמן מחשב שהיה לו בוילה, מחשב שחיו לו אצל מאיר, כל מיני תרומות
32 מכשיות שהזמנו מהחיל, חדרו כושר, ביקורי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון/עביר)

- 1 אמות שעבודתן כמשק בית, מאיפה הכסף?
- 2 ש. אישה שיש לה ילדים, אז קיבלה ביטוח לאומי וסייע בשכר דירה ואפילו חלוקה של שכירה
- 3 ת. ואז כל מינס יום אחר מיטחי הייתה שומרת ויכולת לצאת מהבוקר עד הערב לעבוד בגושק
- 4 בית. חייתי יובדת בשלישה מקומות יבודה של משק בית ביום. אני יודעת שהייתה שליח
- 5 טייטמו כלום בסלון ויש בעת שאשרר שאפילו הוא מרוויח 12 אלף ₪ בחודש.
- 6 ש. מה הכוונה ב"בית של מאיר"?
- 7 ת. זה בית שהיה ברשותו, שהוא כל הונן אמר שהוא חייב כספים למאיר, שאנחנו ארוכים
- 8 לעור לו.
- 9 ש. מה הכוונה שם?
- 10 ת. יסוד המעלה.
- 11 ש. אני רואה שיש לך רק קעקוע אחד, תוכלי להסביר לביהמ"ש?
- 12 ת. לא רציתי לעשות את הקעקוע הזה ולא יכולתי להגיד לו את זה כי אם הייתי, הוא כל הונן
- 13 חפציר בו על כמה שאנחנו לא אורבים אותו ואם אני לא אעשה את הקעקוע, כשבילו זו
- 14 תחיה אחר שאני לא אהבתי אותו ואני לא מוכנה להגססר לו ואני לא נאמנה לו.
- 15 ש. אתמול סיפרת לשעברתם לילה את ג'ת במרתף בתחילה, וכשכנסת להיריון. אמרת
- 16 ש. יכולת לעבור לשומה אחרת. תספרי איך ג'תם בוילה? לאן עברת? איך החיים בוילה?
- 17 ת. כשעברנו לילה, אז אני הייתי במרתף ויש הייתי עם טעיין ואפרת, בעבור מספר חודשים
- 18 כנסתי להיריון ועל ויהודית הציט שאני אעלה למעלה כי זה כבר לא בטוח שאני אהיה
- 19 במרתף, יש שם ג'ים וזה מסוכן כי אני בהיריון ועל (זההה). לשאלת ביהמ"ש האם יעל ואני
- 20 התחלפנו, אני בשלבת כי ליעל היה כמה חדרים, נהיה יתירה על אחד מהחדרים שלה כדי
- 21 שאני אוכל לגור בסנימה שלהם ואחייב עברתי לגור בקומה של שפרית. בדירה השנייה, שם
- 22 אילנית ויתרה על החדר שלי, שם ילדתי את הילד שלי, צורו ונאלו.
- 23 ש. איך היו החיים בוילה? מה אכלתם? איך הגעתם לעבודה? מה היה קדר היום? עם מי
- 24 דיברתם או לא דיברתם?
- 25 ת. בתקופה הזו, נואל החרים לי את הטלפון כדי שלא אהיה בקשר עם אחיותיי וטיין שהוא
- 26 דושה לראית את מי אני בעדיפה, אותו או את אחיותיי. הקשר התחדש עם אחיותיי אחרי
- 27 שהן פגשו אותו ברחוב ושאלו לשלומי וביקשו לראות אותי וככה התחדש הקשר עם
- 28 אחיותיי, שהיו תחת החשש הזה שאם הן יעשו או יגידו משהו שהוא לא לרווח או הוא עוד
- 29 יתור יפריד בינינו.
- 30 ש. איך ניהלתם את הילדה וחיותם שם?
- 31 ת. בתקופה הזו, לא היו הרבה ילדים אבל כאילו מערך שמירת על הילדים וככה יכולנו לצאת
- 32 לעבודה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
לעו"עציר)

- 1 **ש. אתן קמות בבוקר, מה עושים כל היום? איך זה מתנהל?**
- 2 **ת.** לכל אחת היה יום שמירה ובוים של השמירה התפקיד של אותה בחורה היה לטפל בכל
- 3 ההיטקות, לטפל בכל הבית, להכין אוכל עד הערב, לקחת את כל הילדים, להשכיב את כל
- 4 הילדים. אני הייתי נהגת לעבוד חצי יום ולבוא לעורר לבחורה ששומרת, כי אני יודעת
- 5 טכסה היה קשה ומתיש בימים שלה.
- 6 **ש. מה היה קשה ומתיש?**
- 7 **ת.** השמירה על הילדים, התפקיד בבית. פעם אמרתי לנו אל שזה קשה ומתיש, שאני אפשר. הוא
- 8 חיה חודת בנו, חודת בן. "את יעלנית, את מסדירה, את רוצת ילדים וככה את מתנהגת",
- 9 הבנות שחיו איתי, שמרית ואלה,
- 10 **ש. איזה אלה?**
- 11 **ת.** אלה גולן, ברוג שרון התן יוצאות מחבית הן לא היו חוזרות ורוכז הומי אני הייתי נשארת עם
- 12 הילדים. יצא לי פעם אחת לדבר עם אלה ושאלתי אותה "איך אתן יכולות? אתן הולכות
- 13 לעבוד וברגע שאתן יוצאות מחבית אתן לא חוזרות עד למחרת, הילד שלך הולך ואנן לא
- 14 חוזרת, אתן חוזרות רק מתי שיש לכן יום שמירה?" לא הבנתי את הגלול הזה. היא אברה
- 15 שהצב תופשי שלה הוא כייב רע שאפילו אם היא הייתה חוזרת הביתה מהעבודה, היא לא
- 16 הייתה יכולה להמשיך לתפסד עם הילדים. אמרתי לה שהילד שלה הוכת ומדוע היא לא
- 17 מגיעה לטפל בו, היא אפרה שחיא יודעת שבלאו הכי אני אעשה את זה ומיג לא יכולה
- 18 להצניס לו שום דבר כי אין לה כוחות, היא מעדיפה ללכת לנוגל, לקבל כוחות ולחזור עם
- 19 כוחות.
- 20 **ש. על כמה ילדים בערך אהנו מדברים בהמשך?**
- 21 **ת.** שבחתי לציין שהיו ימים ששמרית אפילו לא הייתה חוזרת בבוקר ומפשיכה אותו את היום
- 22 והייתה טוינת שהוא מחזיק אותה ולא ניתן לה ללכת. אמרנו שאנחנו קורסות ולא יכולות
- 23 יותר. אמרנו שאת הבוקר אהנו צריכות לפחות לילדים שלנו, הוא אמר "היא לא אשמה,
- 24 זה הוא".
- 25 **ש. על כמה ילדים פחות או יותר אהנו מדברים בהמשך? לקראת הסוף, בשלים האחרונות?**
- 26 **ת.** לשמירת היו שמונה ילדים, לאלה חן ארבעה ילדים ולי היו שלושה ילדים. יום אחד אני
- 27 מניעה הביתה מהעבודה, אלה שמרה על הילדים למעלה, זה היה תורן, שמרית ואני קנינו
- 28 תנור שעלה לנו 500 ש"ח וישבתי לאכול בסלון ואני שומעת בקומה השנייה שמיניק אחד בוכה
- 29 וצבר זמן והבנתי שאן שחיא לא שומעת או שהיא נסוסה ולא נוגשת. כשנכנסתי הביתה
- 30 הדלקתי את התנור ובוסן האוכל אני שומעת שהמיניק בוכה. אני עולה למעלה כדי לטור לו,
- 31 אפרת נכנסת הביתה ומסיימת להרגיע את הילד. אני יורדת למטה ורואה שהתנור כבוי. אני
- 32 ניגשת כדי לנסות לחבר אותו שוב לשקע, אני רואה שחתקע טור. גואכ הגיע בערב ואפרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון(עצור)

- 1 הייתה בסלון, וראל הגיע ואמר שהוא נתן הוראה לאפרת לגזור את השקנו והאחנו חזית כמו
2 בחמית, אצחנו לא יודעות לחסוך כסף והוא עשה את זה מטובים שלטובתנו. אפרת לא
3 אשמה, אפרת רק עשתה את התפקיד שלה ומה שהוא אמר לה ולא יכלה לעשות אחרת.
4 אנהגו תינו מחולקות לפי תפקידים.
- 5 **מי קבע את התפקידים!** ש.
6 הוא קבע את התפקידים, אפרת הייתה אחראית על מה לענות לאכול, על חשבונות שלא
7 כקופה, חשבונות של הבית וימיון של תורנות, אם משהו לא נקי או היא הייתה מדווחת
8 לו. בולט נעלמי בעורה כזו. בולט רצונו לדווח אחת לשנייה, להראות לו כמה אצחנו מסודרות
9 והאזנות אותו. הוא אמר שכשאת מדווחת לו אני נעזרת לו והוא מעריך את זה. שמרית
10 הייתה בתפקיד של יד ימינו והייתה מדווחת לו על כל מה שהתרחש בבית, אפילו קרח שיום
11 אחד הגעתי עם הילדים שלי בחגי וחייכתי, הם רצו להישאר לנסה לשהק עם הילדים של
12 תהללה ושמרית ירדה לנסה, היא אומרת לי "ממתי את כאן ולמה לא עלית? לפה את
13 יושבת כאן?" אפרתי לה שהילדים רוצים לשהק עם האחים שלהם, היא אפרה שזה לא
14 בסדר ולפחות הייתי באה לבעלה ואפרת לה שהמטרה, כי עכשיו אני אשקר למואל אם הוא
15 ישאל וזה לא נכון, אני פה פשוט.
- 16 **מה זאת אומרת! אמרת שאומרים למואל שהגעתי או לא הגעתי?** ש.
17 לדווח לו אם הגעתי או לא, מה אני עושה, האם אני ישנה. הוא צריך לשים את המצלמות
18 כדי לדווח ולשלוט. אם אצחנו מדברות איתו עם השנייה, אם אצחנו הולכות לישון. התפקיד
19 שלו היה בבית, מאחר ורוב שעות היום הייתי כבית עם הילדים, הייתי היסטטפוי שמאיים
20 על ולדים, מתנהג אליהם בוסות. יום אחד ישבני בסלון ומואל מספר איד הוא העמיד את
21 הילדה של שמרית על הרפרף כל הלילה כדי לשבור את העקשנות שלה כדי שהיא תישא
22 את הדברים שלו והוא אמר לה "אם לא תקשיבי לפה שאני אומר, אני אשלת את זיקו
23 שתנישה לך לא נעים" וכשהילדה לא הייתה בנאכהותנו, הוא אמר לי "תמשכי לה בשער,
24 תנצרי אותה", והוא אמר לבנות ברנע שיש בעיה, אין בעיה תוגשו לזיק, כי אם תעשי להך
25 לא נעים ישלאו אותך". הילד של שמרית נפל במדרגות או היא הייתה מביאה אותו אליי כדי
26 שאנער אותו לפני המדרגות ואפחיד אותו כדי שהוא לא יגיע לשם יותר. יוב אחד הנאטם
27 קורא לי ואומר לי "תלכי להביא את גאיה",
- 28 **מי זו גאיה?** ש.
29 אחות של אליה, הבת של לאה, הוא אמר "תביאי אותה בכך מחיר". ירדתי למטה להביא
30 אותה והיא לא רצתה, אפרתי לה "אבא אמר אכא החליט וזה מה שעריך להיות, זה מה
31 שהוא אמר לי לעשות" וסחבת אותה מהתולנח ומהשערות לתדר שלו וכשהוא פיים לידו
32 איתה. הוא ניגש אליי ואמר "יתודה רבה, עזרת לי מאוד" ולתחללה הוא היה אומר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 לספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון(עציר)

- 1 "תסתכלי על שמרית, תראי איך היא עוזרת לה. ברוח שקשת לה, אז תשלחי את הילדים,
2 שתביאי שתעזרי לה".
3 ש. **למי הכוונה ב"איך היא עוזרת לה"?**
4 ת. הכוונה לשמרית.
5 ש. **זה לא ברור.**
6 ת. הוא אמר להתחלפה "תראי את שמרית, היא נעזרת כל הזמן בניקוי". שמרית הייתה אומרת
7 אם אני יוצאת מהבית אני יוצאת רק עם ויקי כי הילדים מקשיבים לה, הילדים אוחזים
8 אותה". יום אחד דיברנו. ועל דיברת על שהחיים שלנו בלי גואל הם לא היום והיא ביקשה
9 ממנו שברגע שהוא ילך לעולמו ללכת איתו, הוא אמר לה "יכל הכבוד, כמה זה צריך להיות".
10 בזמן אחר אני אמרתי לו "גואל, אתה יודע שהחיים בלעדיך הם לא חיים פה, אם לא תהיה
11 גם אני לא ארצה להיות פה". והוא אמר לי "איתך אני לא יכול לקחת איתי, את עדיין
12 להמשיך להישאר עם הילדים, בישהו צריך להישאר פה עם הילדים". בה טלא היה אני
13 ורדית שעשיתי טעות עם הילדים. אלו ילדים שהקושי אותם, טיפלתו בהם, שיטנו אצלי
14 בחדר אבילי שאבא שלהם הייתה נוכחת הם היו מבקשים לישון אצלי [העדה בוכה] או
15 יודעת שהתנהגתי אליהם בנסות, הייתי בניקה את הילדים האלה כשיאמא לא הייתה
16 נמצאת. לטאלת ביהמיש ילדים של מי הכוונה, אני משיבה שהקושי את הילד של שמרית,
17 יורש, את רבנו, את גואלי ואת גואלנו הקוואלי.
18 ש. **לגבי חלוקת התפקידים בוילה ועל תפקידך, תמשיכי? בין היתר, דיברת על הכספים**
19 **ויסיפת על מעלמות בוילה, תסבירי לביהמיש במה מדובר?**
20 ת. מתוך שליטה שלו על חיי היום יום שלנו, על ההתנהלות שלנו שלא נדבר אחת עם השנייה
21 ולא נסית אחת את השנייה, שבטעות לא ניגע אחת בשנייה, הוא טען שיש לנו נסיות להיות
22 לסבוקת או הוא רצה להיות בשליטה מתמידת על מה שמתנהל בבית ותוא מציע לשים
23 מעלמות, הוא ביקש משמריה לגבות מכל אחת 300 שקלים, אני כוכקית, אמרתי לו שזה
24 הסכום שאני מוכנה לתת בנושא של המעלמות כי יש ביני הודבת התחייבויות בוילה, הוא נהו
25 פעם לשמריה לנהל, כגם לאפרת נהל ושרי האחרונה שניהלה. היא התחילה מסכום מאוד
26 קטן, שזה כלל את הבית שלו, את טאיר, את הבית של תקווה, את החשבונות של תקווה,
27 את האוכל שלו, זה התחיל מסכום מאוד קטן, מתוך רצון טוב לעזור לו. אחייב לא יכולנו
28 להתגורר ואם לא שילמנו לקופה זה נצבר כחוב. היה מפרה בבית של ליה, טליה לא יכלה
29 לשלם את החשבונות, זה היה בבית שלהם, הוא ביקש ממנה שתביא לו את פירוט החשבונות
30 הבנק כי היא מראה לא מנהלת את הכסף שיה נכון. לי כרה איתו שהילד שלי היה בן שנה,
31 אמרתי לו שאני לא יכולה לשלם את החשבונות, שאני לא עומדת בהם, והוא אמר לי להיש
32 לו את ההוצאות וההכנסות שלי, את פירוט החשבון ואנחנו נדבר. העתי לשלם עם הכל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון(עציר)

- 1 הוא אמר לי שאני צריכה לנפול את הילד שלי מוטוילוס, כי הוא ראה בפרוטו שהמוטוילוס
2 לוקחים הרבה כסף שאני צריכה להפסיק לתת לילד שלי ששמו צורי (נואל) בן השנה,
3 לאכול מטרנה כי אפשר להסוך את המטרנה. מתוך כל הניסיון הזה, אני אמרתי שאני לא
4 יכולה לטלס על המצלמה ונתתי 300 שקלים ואז הוא גבה מאיתנו את הסכום הזה
5 ושכרית ייחלת את הרשימה הזו ויום אחד הגיעה החברה להתקין את המצלמות, אילנית
6 מודיעה לנו שכל מצלמה נעכה יותר מאלפיים שקלים וכבר לא הייתה אפשרות להתנגד למה
7 שהוא כבר קבץ. מצלמות האינטרנט הותקנו בכל חדר בבית, וזה התחלה לתוך שים,
8 לתשלומים, ואז כשהיא מגיעה את הסכום, אנחנו מבינים שבאלפיים שקלים לא נגמר הנוול
9 הזה, יש התחייבות על כל האוסר נוסף, והסכום הכללי שאנחנו צריכות לשלם לספק יומי
10 לכ-800 שקלים לתודש, הכל היה מתוך לנפול את הילדנו עם יום כל היום. דבורה הייתה ישנה,
11 היא מאוד מעט ילדית פשוטא ישנה כשהי ילדים בבית, לדבורה יש ילדה שלא שלו. בשלב
12 הזה, מתוך נסיבות שדוברת לא הסתדרה עם הבנות, לא היה לה איפה לחיות, חציתי את
13 החדר שלי, חציתי אותו עם ארון ויום אחד נתתי לה חלום, היא הייתה ישנה הרבה ויום
14 אחר אפרת מגיעה הביתה ורואה שקשה, שאני ושד משהי עם ילדים וראתה שדבורה ישנה,
15 אפרת נכנסה לחדר ודבורה ישנה על מזרן בחדר, אפרת דרכה לה על הפרצוף, דבורה מתוך
16 שיעור קצנה ואנחה כמה נזילים לא יפות נוואל הגיע יותר מאוחר לדבורה ענינה יהיא דרכה
17 עליו אני השעתי והיא דרכה עליו אני אלך למשטרה"ו נוואל אמר יתלכתי למשטרה, רק איכה
18 את נראה יש לך חוזה, איפה הבית שלך? אין לך שום דבר, אין אחת לא מכירה אותך ומי
19 את, את לא פה, נכון ויקרתי פניתי לדבורה ואמרתי לה שזה חסר סיכוי בשבילה כי אנחנו
20 נעשה הכל בשבילה ולא נמרה את מי, אנחנו נגיד כל מה שהוא אומר. הוא רצה להנות כל
21 הזמן בשליטה על מה שקורה. יום אחד אני ידעתי שיש את המצלמות שמצלמות וחייתי
22 צריכה להיות בשיחה מאוד חזקה, באותה תקופה שהייתי בקשר עם איתי ואני מספרת לה
23 מה שמתחיל בוילה שאני לא יכולה לדבר עם אף אחד, כשאני מדברת עם אחיותי הן
24 מדדיקות אותו ומצצאות תחת הפרד שאם יעידו משהו בניגוד לרצונו אז הן גם יפסיקו
25 לראות אותו והקשר היחיד שיכול היה להיות זה עם איתי וניהכתי עמתי שיתת.
26 **מי זה איתי?**
27 איתי זו אישה שלו שהיא לא גרה בוילה, היא נוסדה אותו לפני כעשר שנים, רק איתה יכולתי
28 לחלוק את מה שקורה בוילה כי הרגשתי אבודה שאף אחד לא מבין אותי ולא שומע אותי
29 ולא רוצה לטפנו אותי. כל מה שאני אומרת זה רק שיגעונות.
30 **מה זה רק שיגעונות?**
31 כל מה שאני אומרת שלא לרצון אז אני חולת נפש, סכיזופרנית, שטן נכנס בי, רק איתה
32 יכולתי לחלק. באיתו יום הוא הגיע בערב לקנייה על אילנית, לקנייה הראשונה, ורדנו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון(עציר)

- 1 לראות אותו, הוא טוב ומינס את חסלטונים של כל אחת והתחיל לסיידוק את כל משיחוק
2 הנוכסות והעצאות, את המסרונים המתקבלים והקצאים, ואו הוא פונה אליי "הבאת לי
3 את הטלפון שלך?" הייתי הכוונה שהוא מתנהג בצורה, בעריצות כזו, עליתי לבעלה ותוך
4 שתי דקות הוא היה אחריי ושאל מה אני עושה עם הטלפון. טייד מחקמי את כל השיחות
5 שהוא לא יראה שאני מדברת עם אתי. הוא ירד לבטח וקרא את המסרונים שקיבלתי, ואו
6 שמרית נכנסת הביתה לחדר שאנחנו נמצאים בו, יאמרת לנואל "אתה יודע, אפשר להביא
7 כך פירוט של שיחות של כל הודש לאן התקשרה כל בחורה ולאן. אפשר לעשות שכל אחת
8 תביא לי. היא הרושה מחויבות אליו ולהראות שהוא אישה נאמנה לו. היא אמרה שדרך
9 האינטרנט אפשר להשיג לו גם דרך קופת חולים, הוא יכול לעקוב אחריו והוא ביקש ממנה
10 לעקוב אחריו, הוא ביקש שכל אחת תביא לה את מספר תעודת הזהות שלה ושתעקוב
11 אחריה כי הוא אוטר "נכון, אני לא מאמין לכן, אומן הילכות לשקום אחר אבל לא לקופת
12 חולים, איך אני יכול להאמין לכן?" הוא גם קבע בזמן מסוים על האוכל שלא יהיה שפן,
13 שהאוכל יתבשל רק על אידוי, כפי שפן ובלי מלח.
14 **איה סוג של אוכל?** ש.
15 ירקות, רק ירקות מאודים, בלי שפן. הלחם שהילדים אכלו תיח על בסיס של מים, קמח
16 יסורים. זה היה אכן וילדים לא רצו לאכול.
17 **מה דיא לחם על בסיס של מים? מאיפה הלחם הזה?** ש.
18 אויטו אפים אותו בבית.
19 **למה אפיתם בבית ולא קניתם?** ש.
20 בגלל שבתקופה הזו הוא היה (העדה בוכה) חילה, כהדעו על החיים שלו. חשבנו שהחיים שלו
21 בסכנה. שלחנו אותו למקום שנקרא "חאור העוזי". שזה קיבוץ קבילי, טכנידים שם איך
22 לאכול תאנה נכונה. לשאלת ברה"ש כמה זמן הוא היה שם, אני משיבה שהוא שיה שם
23 כשבוע, הוא היה צריך לעבור תהליך של ניסוי הגוף והוא החז שם עם אלה גלן. הם לימדו
24 אותו בטקום כמה דעלים יש באוכל וכשהוא חזר משם אז השתנה כל האוכל בבית והוא
25 אפר שני שתיתן לילדיה לאכול אוכל שהוא לא מרשה, עם שפן, "אני תצה לראות איזו
26 אפא תמרה את פי ולא תעשה את זה".
27 **ממה הורכב התפריט?** ש.
28 ירקות, אורז מלא, פסטה מלאה, הכל על אידוי, בלי שפן ומלח כשר, דגים, נביטת וביצים
29 לא. הילדים החלו לרדת במשקל. הגננות אוסרות שהילדים לא אוכלים וכי האוכל נרדק
30 לפח כי האוכל הוא חסר טעם. אני מנסה לפרות לאלה ולומר לה שהילדים בדי משקל, מילא
31 אנחנו, אבל הילדים מאבדים משקל. היא אמרה שזה מה שהם למדו וזה מה שגואל קבע.
32 נישתי שמרית ואמרת לי לה תראי, הילדים, יש להם פצעים בשפה של חפה. אני יודעת על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תמ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון/עציר)

1 עצמי שהיו לי פעמים והרופא אמר שזה בגלל תזונה לקויה. ביקשתי מפנה שתגיד לו משוח
2 כי את קרובה אלנו. היא אמרה שהיא תסתכל ותראה, תנסה לדבר איתנו. ניגשתי לאלה
3 ואמרתי לה שהגננת אמרה שחילד לא אוכל שום דבר ואני צריכה לקנות משהו כדי שהוא
4 יאכל. ביקשתי מאחותי שתביא לי לחמניות כדי שאוכל להביא לי לידים בן כזו שלא יגל
5 שאנחנו לא בסדר. לשאלת ביהמ"ש האם הילדים הלכו לגנים ולבתי ספר הגילם אני משיבה
6 בחיוב, ולשאלה אם הוא עבד אני משיבה שהוא כל הזמן אמר "אתם רואים? אפילו המדינה
7 מפחדת ממני, כך החיים משלמים לי ביטוח לאומי. כשהייתי צעיר אז הייתי מגוי למחנות
8 עבודה, אפילו המדינה מנחזת ממני, זו הדרך שלי" ואנחנו קנינו לו הכל, את האוכל,
9 הויטמינים והתרופות, את החשבונות ואת הבית שלו, וכן לשאלה איך אחיותי צידדו בו,
10 אני משיבה כי אחיותי הביולוגיות והתחדש עמן הקשר כשילדותי את ילדי הראשון, זה פגשו
11 את הנאשם ברחוב, ושאלו לשלמי ואמרו לו שאנו לא בקשר וביקשו ממנו למנוע ולראות
12 אותו. הוא קבע איתן ורץ באו. הוא נכח בפגישה ותמיד ביקש שהפגישות שלו עם אחיותי
13 יהיו בנפרד.

שאלת ביהמ"ש

14
15
16 ש. הילדים היו בבית הספר. במוסדות הללו יש יחצנות ואסיפות הורים, כל מיני גורמים
17 שבודקים את הילדים. מה הייתה מעורבותך בחינוך או שלא?
18 ת. תמיד הלכתי לאסיפות הורים והייתה לי שג'רבות, אבל תמיד ציידנו את החיים שלנו כן
19 ערך, כהתייחסות. לא יכולנו לחשוף את הניצוקת הזו.
20 ש. ימורות וגננות לא הבהינו פעמנו שיש בעיה?
21 ת. מגשתי בחיים האשויים של הגננות, אחרי שעובתי. פחות אן יותר שיתפתי אותן לפה
22 התנתקתי ואז הן אמרו שאנחנו היינו כייב מילוכות שאנחנו נענבל לחיים שלהם. שאלתי
23 אותה אם היא יכולה לדבר עם התיקד שלי, כשכבר החל התהליך, והיא אמרה שהיא
24 מעדיפה לא להתערב בו היא חוששת לחייה. אמרתי לה שאני מבינה אותה.
25

המשך הקיבה נודית - ב"כ המאשימה

26
27 ש. הנאשם נעצר בתאריך 12.01.10. כמה זמן קודם ניתקת את הקשר ולא גרת בוילה?
28 ת. כשכבר לא גרתי בוילה ביקשתי ממנו לא לבוא וניתקתי את הקשר. עזבתי את הוילה
29 בתאריך 01.07.08. אני ניתקת היים זה בערך שלתיים, 01.07.08.
30 ש. דיברנו על תיאור התזונה בוילה?
31 ת. יום אחד היה תדיר לנשות את הקביות לפי השיטה שאפרת כתבה, זה כסף שכל אחת נתנה
32 - 200 ש"ח, כדי לממן את האוכל השבועי ושאר צדף, וקניתי לילד שלי קוסטי כי לא נשאר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עיר)

- 1 כסף, כל הכסף אני משלמת למעלמה ולקופת הבית ולקופה שלו, אז קימתי לכן שלי קוטג'
 2 מלבד נוהל פרץ לחדר והדליים את האור, התעוררתי ואמר לי "בואי, אבירתי לו שהילדים
 3 ישנים והוא אמר שלא אכפת לו נצריך לדבר, טרוב פחד ברח לי פופו במכונתים יאגו העזתי
 4 לחדר של אפרת והוא התחיל לבעוק "ענבת: את ענבת: אפרתי לו שלא גנבתי כלום, הילד
 5 לא אוהב שחינה על הילדים בלי כמים ולא אוכל כבר שבועיים, הוא ניפנה את המבט שלו
 6 לשמריה, הוא אומר לה "שמריה, זה נכוני" שמריה לא סגיבה ואז הוא אמר לשמריה "את
 7 תספלי בור ותדעי מה לעשות". למחרת, אבירתי לה "שמריה, רק קנינו לילד קוטג'" היא
 8 אמרה "אני יודעת" היא הצדיקה אותי שלא בפניו, במעמד עם האשם, נכתי גם אלה גם
 9 שמריה, ישתדקן הסכימו איתו כאותו רגע אבל שמריה הסכימה איתי כשהוא לא היה,
 10 למחרת, שבתינו שניקה.
- 11 **ש. הזכרת כמה פעמים את המילה "קופה", מה זה?**
- 12 **ת.** כשהיינו גרים בדרך הטייסיים, אז עדיין לא הייתה קופת, הוא היה נושג לכל אחת במעמד
 13 אתר נהיה מבקש שיגארו לו לשלם את ההטבות שלו, כשעברנו לגור בוילה רציון לחלק
 14 בינינו את הכול הכלכלי, את ההוצאה הון, אז החלטנו לישון קופה ולחלק, אבל הרצון
 15 הטוב הזה הפך להיות כפיה והתחייבנו לשלם את החשבונות, את הטלפון של חבת שלי
 16 ושלו, את ההטבות שלו ושל תקנות, את החליטיש של תקווה ואת ההוצאות שלו ושל
 17 **ש. את מזהה את הדף הזה? את יודעת מה זה? אני מציגה לך דף שתפס השוטור, חסבירי מה**
 18 **זה, סימון השוטור מז/61.**
- 19 **ת.** זו הרשימה, זה כתב היד של שמריה, אני מזהה אותו, כשהיא באה לבקש את הפרטים
 20 ומספר הטלפון ומספר תשורת זהות, היה לה דף שהיא מולאה, שביקשה את הפרטים שלנו
 21 אחרי הסדיקה של המלאפן לשאלת ביחמייש האם שמריה כתבה את הדף בנוכחותי, אני
 22 משוכה שאת פרטי היא כתבה בנוכחותי.
- 23 **ש. לפני רגע דיברת ששילמתן את הטלפונים, מה בדיוק היה שם?**
- 24 **ת.** שילמנו את הטלפון שלו, את הטלפון של הבית, את הטלפון של אלה רויכמן – חבת שלי,
 25 בנושא של טלפונים, אחד הדברים שגאל שליט בתיים שלנו זה לשלוח לו מסרונים ולמרט לו
 26 על כל רגע מהיום, מה אכזבו עושות, אם הולכנת לעבודה או נשארות בבית, לבקש אישורים,
 27 ללכת לקנות דברים, אם אנחנו חוצת לצאת לקנות, הוא לא האמין שילדים צריכים לצאת
 28 ולשחק בניגות, הוא האמין שילדים כל הזמן צריכים לשבת וללמוד בבית.
- 29 **ש. אני מציגה לך את ת/222 א', עמ' 2. תסבירי?**
- 30 **ת.** זהו הנוסח של המסדונים, היה נוסח לפרט את השם של הלקוחות – אצלה אכזבו עובדות,
 31 את הדירה, את הבית, את הקופה, את ההחוב, את מספר הבית, אם זה בית פרטי אז קופת
 32 וכן מספר הטלפון של הלקוחה. נוהל התחבר לתוכנה של "עקוב אחרי הילד", זו תוכנה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עע"ר)

1 שהוא מכניס לתוכה את מספר הטלפון שלנו והוא מקבל מסרון והוא היה רואה היכן אנו
2 נמצאות. בתקופה שהוא מבקש ספני שאבקש מאבא שלי מאת אקן נה, אמרתי שאני לא
3 יכולה לבקש מאת אלף נה כי אני לא רואה אותו ולא עדברת איתו, אז אקן אני יכולה לבקש
4 מסנו דבר כזה? גם אין לאבא שלי את הסכום הזה, הוא איש קשה יופי. הוא אמר לי
5 "תבקשי, תנסי ותדעי, אני אומר לך שיש לך". לא חזרתי לבקש מאבא את הסכום הזה וזה
6 לא עלה שוב. היו מצבים שאחרי שהבו הבכור שלי נולד, אחת שלי ביקשו מוואל אם אבא
7 שלי יכול לראות את התינוק שולד, ונפשונו לא. ציינתי את זה, אקן לפני שהיה לי ילד, נוואל
8 נאני נפשונו עם אבא ואבא חיבב אותי, וכשהגענו הביתה נוואל היה מאוד נסער בלבי וטען
9 שאבא רצה להרוס לי את החיים. הוא חיבב אותי ועשה את זה בכונה להרוס לי את הקשר
10 עם הנאשם. הוא אמר לי "את יודעת למה עובדתי את לאה? כי בעבר אמרתי לה לא לבת
11 לפגוש את משפחתה ובכונה בן המשפחה נגע בה וסאז התרחקתי מימנה, היא בוכה לילות
12 ורוצה אותי בחורה. אבל לי יש את העיקרון והעמדה שלי, אז תזוהי כי אניך מפסח להרוס
13 לך את החיים שלך. אם הוא יעבך פעם אחת אז אני אעזוב אותך". התקשיתי לאחלתי
14 היזהרתי אותן שאם היו מבקשות דבר כזה, הן צריכות להזהר את אבא ואבא שלא יתקרבו
15 זשלא ישיקו אותי, שידברו בעזרה מכובדת ויכבדו אותן, כי הוא אפר שאם לא מכבדים
16 אותו אז גם לא מכבדים אותי. בפגישה היו אחותי קראה לעזרי נוואל רק "עזרי", הוא
17 אמר שאני צריכה לדבר איתן שהן מתכחשות לשם נוואל ופתכחשות לאבא. בניסף, הוא
18 ביקש שהגנתו שהיא קוראת לילדים בחצאי שנות שוקראו בשמות הפלאים לילדים כי הן
19 גם מתכחשות, הן הייתה הדרך שלו לשלם.
20 **ש. אמרת ששילמתן על בילויים של הנאשם, אילו בילויים?**
21 **ת. אם זה לבת לסרט, או חיינו בשלמות לו את הכניסה לסרט, את המסעדה. הוא אפר שזה**
22 **סימן בטבילי שאנחנו מאוד מכבדות אותו ומאוד אהבות אותו, אב זה לסיילים, אם זה**
23 **לטיסות לחו"ל, אנחנו שילמנו את הטיסה, את המחיה שם, את החוצאות שלו, כשהייתי**
24 **נוסעות בניסוף, אני נסעתי איתו בנפרד, כשנסעתי איתו לחו"ל אז הוא חוציא מעטפות**
25 **ואמר "את רואה כמה הן אהבות אותי? הן הביאו לי כסף" ואז הוא לוחח, אחת הביאה**
26 **200, ואז הוא מגיב לשברית ואומר "את רואה? הוא שמה לי אלפיים שקלים הראי כמה**
27 **היא אהבת אותי, לפרות שאין לה היא השיגה כסף". אני נזכרת עכשיו שבזמן שהילד**
28 **הגדול שלי היה בוכה המון, אז הוא היה אומר "למה הוא בוכה, תכניסי לו אצבע למה כי אז**
29 **יחיה לי חיים להקיא והוא יפסיק לבכות".**
30 **ש. לאן נסעת עם הנאשם לחו"ל?**
31 **ת. ללונדון ולצרפת.**
32 **ש. ומה עשיתם שם?**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 23751-02-10 מדינת ישראל נ' רצון(עציר)

- 1 מלונדון הוא גילה את המלונדון הבריטי ואז הוא נכנס לתוך המלונדון, היינו עם בערך
2 ימיים, הכינו חורג, הכינו חורג, היה חשוב לו לצלם את כל הפרטים ועיני עוד יום של
3 קניות שהוא נרד. הוא מה ספרים באנגלית. לשאלת ביהמיש האם הוא מודא אנגליה, אני
4 משיבה בשלילה: הספרים שהוא קנה היו ספרים של לפתוח בקפה, היינו מתרגמות לו בדרך
5 כלל את הספרים האלה.
6 איך זה היה?
7 בהתחלה זה התחיל באופן איטי להתנהל בתור יתעשי לו, תערו לי ותתרגמי לני אחר כך
8 זה היה כנור סוג של ענש, שבתור עונש אני צריכה לסיים את הספר. היה אחיך בתוך נרדק
9 זמן מסוים שאני צריכה לסיים לתרגם את הספר.
10 ומתי עשית את זה?
11 בתקופת לה-גארדית.
12 אמרת שהוא רכש ספרים, מה עוד הוא רכש?
13 אם אני לא טועה, הוא חיפש עינולים לבת שלו, אני לא זוכרת לאיזו מנותגי. בטויל לצרפת,
14 תוך כדי שאנחנו מסיילים בעיר, הוא נכנס לאחת החנויות וחיפש מוזיקה של הודים, הוא
15 אהב מאוד מוזיקה הודית, המזכרת מנותג אתנו לכתובת לאזור של הודים. אני מתרגמת
16 לו באנגלית את מה שמדברים. למחרת אנחנו נוסעים, היינו עם יומיים שלושה, הוא רכש
17 סרטים הודיים, מוזיקה הודית, בגדים וחכשיטים,
18 למי הבגדים והחכשיטים?
19 הוא טען שהוא אוסף בגדים שראים כמו מלך, הוא רוצה לשלם תמונות ולצלם את עצמו
20 כדי שפעמי יהיו כילדיו תמונת. הוא רכש את כל הדברים לצבור.
21 באילו שנים היו הנסיעות לחו"ל?
22 באותה תקופה היה לו ילד אחד, לא זוכרת בן כמה הוא היה, הוא לפחות היה בן חצי שנה,
23 אחרת לא הייתי עוזבת אותו.
24 אני מציגה לך את ת/27 מהעמוד השני שלו, ת/28, ת/29 ו-ת/30, את רואה מה זה?
25 אלו החתימות שאנחנו קיבלנו את סדר המשפחה.
26 מהו סדר המשפחה ואיך הוא הגיע אליכם? איך זה התחיל?
27 זו הייתה תקופה ששמרית נעדרה מאוד פרובית, היא הייתה מניעה אולי לוקמים בשבוע
28 חבלתה, שמרנו על הילדים ביקר, עתריים ולילה ואחרי פרק זמן, הם נושמים אותנו שחם
29 נעשים על סדר המשפחה, על חוקים שמהלים אותם מזמן ואלו חוקים של כל ילבור. הוא
30 מגיב קום אחד והציג את החברות. לפני כן, אמרנו שכל אחת תיתן כסף, הוא חניש את
31 הרוברות, בעיין הגישה את החברות והיא ביקש שנתנום על כך שקיבלנו. הוא אמר שמי
32 שמתנגדת למה שכתוב עם, היא יכולה לעזוב את רבית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תביעה 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עציר)

לשאלת ביהמ"ש:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
- ש. כשכתוב בחוקים "אלמוני" הכוונה לנאשם?**
- ת.** עברתי על החובות ושילתי כגולה שבאחד העמודים כתוב "יגואלי" והיא אומרת לו גת זה והוא עושה שיקול אם לשקול אותם מחדש כי זה עולה הרבה כסף, וכשרציתי להגיע לן טיפוס, הוא אמר "לא, אם מרומים את הדף או דראו את חשש" ואז תביאו לו טוש מרקף של דיסקים שהוא בלתי מחיק ואמר שכל אחת תמוחק לעצמה כדי שלא יהיה כ"זר האלמוני, כי מי שתדבר על החובות הוא אז ואמרו שהיא מטוענת ואנחנו צריכים חוקים בכיות הזה, הוא אמר "ישיתו סעיף בשבילך, את לא יכולה להראות את החובות גם לאחיותיך".
- המשד חקירה ראשית - ב"כ המאשימה:**
- ש.** אני מראה לך את עמ' 13 בסדר המשפחה, על מה את אומרת כן?
- ת.** בעילומים יותר קשה לראות את זה, אבל בחוברת המקורית אפשר לראות.
- ש.** ב-ת/30 בנימי 67 בחוברת מופיע רק השם ויקי, מה זה אמר?
- ת.** שחנמתי על החוברת והסכמתי, יש לי צהק כזה ואני מבקשה להראות לכם אותו ושתחזירו לי אותו, כי זה חשוב לי להמשיך עם ילדתי, בסוף החוברת יש המון קלילות ואימיים שאם נראה את החוברת נספר עליה אני וילדתי עלילים להיפגע, לא רציתי לתת את החוברת הזו לאף אחד כדי שלא נפגע כי כמנ שהוא ריפא אותו הוא גם יכל לגרום לי לחלות ובמסגרת הם רצו את החוברת ולא הסכמתי לתת להם, אחרי שעליתי שבחשנתק אחר השם רשום "יגואלי", אז הסכמתי שלמות הם יכולים לקחת רק את הדף, כי אם גואל ימא ויבקש את החוברת, אז שלא יבק ששום הליכים התחילו.
- ב"כ הנאשם:** אין התנגדות שחנמתי השמור לך את העותק המקורי ולביהמ"ש ימסר צילום של ת/30
- המשד חקירה ראשית - ב"כ המאשימה:**
- ת.** החומר תלש את עמ' 13, כי השם "יגואלי" היה כתוב בו, ולא רציתי לתת את החוברת עצמה מתוך פחד וחשש שהסללות והאיזורים יתממשו, אני בתקופה הזו כבר לא גרתי בנילה והיה לי את החשש שהוא ימא ושהו ידלתי לתקשורת וכשיגנו על החוברת אז לא יתשמו שזה מסני.
- ש.** כשקיבלת את החובות וכל אחת חתמה, את זוכרת האם בולן היו או מי היו?
- ת.** אני לא זוכרת.
- ש.** אני רואה בחוברת שלך שיש סימונים בכתום, כחול וקצת בצהוב, מה זה הסימונים האלו?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רעון/עציר

1 אין משמעות לצבעים, אבל הסיסמים – אני יכולה לדבר על זה רק היום, כי מתוך הטלב של
2 השיקום, כשהייתי ביולה, ההכנה, המחשבות, לא הבנתי את הלך החיים כל כך, כשראיתי
3 את החבורה, או הסכינו, אם אמנו מתגלות או אנהו לא נאמנת. לא הבנתי כיצד את
4 החבורה ואת מטרתה, אני ציינתי בפניו את הקללת, את האיומים, למה היא צריך לכתוב
5 דבר כזה? או תוא אפר ייפה בעליה: זה לא את או אין לך מה לפחד? ואפילו אם לא רציתי
6 להתים על החבורה הזו, אני כבר מוכנה להיות תחת התנאים האלה ובלעדיו אין לי חיים,
7 וכוכן שלמי החקירות אני בקשר עם אתי, אתי קיבלה מכתב ממקובלים ושם מצוין שאנחנו
8 צריכות לפנות לרשויות ולספר על מה שקורה ביולה. אמרתי לאתי שזה פשוט חסר סיכוי,
9 שהן לא מבינות את המצב שהן נמצאות בו. הוא דאג לתקן אותן מהסכימה, היינו בתוך
10 קבוצה אחת והיו סיפורי לאתי על החבורה, היא ביקשה שאני אביא לה אותה, אמרתי שאני
11 לא מוכנה להביא לה אנה כי אני חשתי שכל כיה שבתוב שם יתמומש ואמרתי לה שיש
12 חבורה, יש חולאים, קנסות ואיומים ואני לא יכולה לתת לה את החבורה כי אני בחדרה שלל
13 חבורות שהוא אוטר שהוא זמני, אני וילדיו ניכנו. במכתב מצוין שכבר אין לו כוחות, שמו
14 שכתב את המכתב דאג שכבר לא יקח לו כוחות ויגילינו לפועל. היא אמרה לי ייבואי נעשה
15 שלב שלב, בואי נעבור שלב ונראה אם תיפגעני. עברה תקופה וקבענו לא באזור שאנו גרות
16 בו, אלא ליד בייח איכילוב. הראיתי לה את החבורה והיא אמרה שהיא תיקח את החבורה,
17 שתוא רוצה לעשות עותק ממנה. היא לקחה את החבורה וצילטה אותה והחזירה לי אותה
18 באותו יום. חיה שלב אחד שהיא לקחה את החבורה והיא הכניחה לי שהיא לא מותחת
19 אותה, נאחר כך חיה שלב שהיא כבר לראה ועוברת תקופה ואני רואה שאני לא נמנעת והיא
20 עושה לעצמה עותק ואני ניגשת עם החבורה הזו למסערה, לרשויות.

21
22 **ב"כ הנאשם:** לפני שאני חוקרת את העדה חקירה נודית, אבקש לקבל את החבורה.

23
24 **לשאלת בית הדין:**

- 25 ש. את עוד גדת ביולה בתקופה הזו?
26 ת. לא.
27 ש. ספרי לנו על עזיבתך את היילה?

28
29 **ב"כ המאשימה:** יש לנו שתי בקשות שנצטרך לבקשה שלא בנוכחות הידה. [העדה יצאה מן האולם].
30 אנו סבורים שצריכים להיות מועדים נוספים, לפחות אחת או שתיים מהעדות אנו סבורים כי יהיה
31 כדאי המלטה כי קצב הדיבור שלה, כמות המלל וזה כל דבר לעניין. או במטא חנות אנו סבורים כי יש
32 עורך במועדים נוספים. הבקשה השנייה הינה שבאמצע אונוסט חששו בקשה לעיון כתב אישום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תנ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ'
רצון/עציר)

1 ובהתייש החיר לנו לתקן ואמר שאם הסעוריה תתנגד ככן שהעדת הרלוונטית לאישום השלישי...
2 מבחינת הזמן, גם חימר הראיות חדש כולל ההודעה החדשה ודו"חות המשטרה כלכו 14 עמודים.
3 גם בתגובת הסעוריה אתמול, אן שינויים גדולים בראיות או בכל חימר הראיות שהיה קודם לכן.
4 אנו מבקשים להביא אותה אחרי הגדה הזו, מפני שמדובר בילדה צעירה בבת 19, זו סיטואציה
5 רגישה.

6
7 **ב"כ הנאשם:** יש קנטי בכך. לאור החלטת ביהמ"ש מיום 10.08.10 לאפשר את תיקון כתב האישום,
8 כבר ב-10.08.10 קיבלנו הודעה מהפרקליטות שהן משנות את הסדר של העדות, ששתי עדות אחרות
9 יגיעו להעיד בספטמבר. מכאן זה הוא המשך של מספר הודעות קודמות שקיבלנו החל מחודש יולי
10 2010 בניגע לסדר היעד העדות, מדובר בתום רב היקף, לא נשהו רגיל. מדובר בכמות עצומה של
11 חימר ראיות של תמלולים. אהנו הכנו כבר חמש עדות, נערכנו נכשיו כבר ליותר
12

13 **ב"כ המאשימה:** אהנו לא נדבקנו לעדה. גם התנגדות צריכה להיות כמקומה. היא אמרה שהיא
14 רוצה למא לשטרה לומר דברים, הודענו שהעדה הזו אמורה להעיד בספטמבר.
15
16

17 החלטה

18
19 התביעה תיקנה את כתב האישום רק בחודש אוגוסט והסעוריות מבקשות שהזו על מנת להיערך
20 לחקירת אחת העדות, אשר ערוגה היוותה את הבסיס לתיקון כתב האישום.
21 מדובר בתום עם מספר עצום של עדים וניתן להביא עדים אחרים על מנת שההגנה תוכל להיערך
22 לחקירתה הנגדית של העדים.
23 לפיכך, הגדה לא תובא למועדים שנקבעו בחודש ספטמבר.
24
25
26
27

ניתנה והודעה היום ב"ח אלול תש"ע, 07/09/2010 במעמד הנוכחים.

ד"ר דניאל שופט

ד"ר דניאל שופט

ד"ר דניאל שופט

ד"ר דניאל שופט

ד"ר דניאל שופט

אב"ד

28

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון/עצ"ל

1 המשך חקירה ראשית – ב"כ המאשימה

2

3 ש. דיברנו על הצבעים, יש כאן גם ג-ת/30 בעמודים 26,28, אני רואה משהו שכתוב בכתב יד.

4

האם את מזוהת את כתב היד?

5

6 ת. זהו כתב היד שלי, כשקראנו ביחד, קראנו אבל לא הייתה כופש הרגשה ופי שתדעה

7

8 להתנד, הוא כל העולם שלנו ואני אפשר לחיות בהוצ' בלעדיו, זה רק מתוך כניעה ולהפסיק

9

10 לחיות במצב שאנו נמצאות בו ובזמן החקירה, עברתי בבית ברחוב כביר, כשאני ממוצב לפני

11

12 אתר לאתר, שעבדתי את היולת, קראתי את החוברת ואני פתאום רואה את החוברת באור

13

14 אחר, ונתחלנו את התהליך של החקירה, אז סימנתי לעצמי במרכזים, כשלב לתר באור

15

16 בחקירה יברתי שוב על הדברים וכשהגעתי לחקירה יכולתי להגיד בפני החוקרים את

17

18 העבודות, לדוגמא, הוא אומר שהחוברת הזו שבביל להגן על הילדים ולמשגם, אך מצד שני,

19

20 אני יודעת שילדים לא יכולים לגדול בלי אהבה והוא רושם כאן, בעמ' 16, שאסור לחבק או

21

22 איך הוא מציין שאסור לחבק איך הכל שבביל הילדים? הוא כל הזמן לוקח את שמות

23

24 הילדים שלה רוצים אותה, הוא משאיר כל הזמן את ילדיו עם מישהו אחרת והוא לא

25

26 חורה הביתה, אז אם הכל לטובת הילדים, מדוע יש כאן את העיבודים הז?

27

28 לשאלת ביהמ"ש

29

30 ש. מי כתב את הטקסט הזה?

31

32 ת. אני לא יודעת איך זה היה, זה הגיע מנדפס והוא אמר "אני ושמותי ישבנו על זה", כבר

33

34 היינו חיות בחיפוס שיש שם, אבל הוא רצה עכשיו שזה יהיה כתוב ושה יהיה כל יעבור,

35

36 שלכל מטפחה יש חוקים וסדר ואני, בתור מטפחה, צריכים, נולדתי לנואל

37

38 ואמרתי לו "למה נתת לנו לעשות דברים אחרים כשעבדתי אתה אוסר עלינו" הוא השיב

39

40 שהוא רצה לראות מה כל אמת מסוגלת כדי שרוא יוכל להשתמש בזה בעתיד.

41

42

43

44 ב"כ הנאשם - אבקש לזלם את התוספות מהחוברת ולצרף אותן להעתק שנשאד כנוצע בביהמ"ש.

45

46

47

48 המשך חקירה ראשית – ב"כ המאשימה

49

50 ת. אני נזכרת שגם כשהייתי גרה ביולה, סדר היום שלנו היה שמושהי ששימרת מטפלת

51

52 בתלונקות, סבשלת אוכל לכל היום, מנקה את הבית, מקבלת את הילדים שחוזרים מבית

53

54 הספר, מקלחת את בולם, ארוחת ערב, מנקה את הבית, יום אחד, כשהיה יום השמירה שלי,

55

56 הייתי בחודש החמישי בהיריוני עם תבן השני, שמרת נאקה היו צריכות להגיע לעזור לי

57

58 במשך היום והן לא הגיעו ורק אפרת הגיעה בערב. ניקיתי אבל לא שטפתי את הרצפה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עציד)

1 הלכתי לישון עם הילדים בסביבות השעה שבע וגואל התקשר אליי בערך בסביבות עשר
 2 בלילה ואמר לי "אנני לא שטפת את הרצפה כסלון, קובי ותשטפני" ואני נסבירה לו
 3 שמחר בבוקר אני אקום ואשטוף, פשוט הייתי כל היום על הילדים והייתי חרסה ואז הוא
 4 אבד "שמעת מה אמרת? עצלנית מסרחת" וכשידדתי לטטוף ראיתי שבאמת אמרת
 5 הייתה בבית והיא האבירה לו את האינספור מצוה. היה מצב שיום אחד הגעתי הכיתה ודברת
 6 שמה על כל הילדים, באחת המגירות בחדר היו לי ציקים ומסננים חשובים וכשהגעתי
 7 הביתה אז ראיתי שהציקים נעלמו והיו ציקים על סף, התומים, ואני שאלת את בני מי
 8 היה בחדר? הוא אמר אני יודע (במה של שפרת) הינו. נגשתי לירוש בעם, אמרתי לו
 9 "אמרתי לך לא לנעת במגירות" זה היה בסביבות 15:00 נתתי לו סטייה והלכתי לחדר.
 10 בשעה 20:30 גואל מעיר אותי מהשינה ואמר לי "את יודעת טבעת בילד ופענת אותי
 11 ואמרתי לו "אני זה יכול להיות" ובאמת היה לו חתך בשפה, אמרתי לו שנתתי לו סטייה,
 12 כנראה הטבעת פוזה בו ופתחה לו את השפה. הוא אמר שעכשיו הילדים לשיטרה ולבית
 13 החולים ונספר שאת עשית את זה, הוא אמר שאני מפחידה את הילדים, עליתי לחדר ואני
 14 לא יודעת איפה הם היום, לא הייתה שום פניה אליי מתמטרה. פשוט לא זכרתי את זה
 15 מקודם. היה יום אחד שגואל אמר שהאז עריך לבחור ילד אחד כדי שאני אאמן אותו לחיות
 16 לחם במדינה, "את יודעת, תני יכול לפול כי מאד קשה להילחם במדינה, אבל מצד שני
 17 הוא יכול לחיות ההימן, הוא יכול להקמת מאוד מוצלח". הוא שאל אותי אם אני מסכימה
 18 פשוט נעתיקה נטיית, אמרתי לו שיש כ"כ הרבה ילדים, הוא אמר שהוא האבא ואם אני
 19 מסכימה, תהנתי בראשי, לא יכולתי להניד לו לא או להתנד לו.

ש. תתארו איך עזבת את חוילה?

20 ת. יום אחד התעוררתי מהשינה ונגשתי לאזור של האמבטיה, גואל ראה אותי שם והוא פונה
 21 אליי ואומר "את רוצה לעבור איתי דירה לבית אחרי בנפרד?" אמרתי לו שכן, למה לא?
 22 המצב בוילה היה כבר מאוד קשה נפוש והסכנות, הוא אמר לי לחפש דירה שיהיה חדר
 23 אחד בסביבי ואחד בסביבו ונדאג שנשלם את החלק שלי ושלו במטרים, התחלתי לחפש
 24 יכולם התחילו לומר לי לחפש דירה, תוך כדי שאנחנו מחפשים אני מנסה להבין איך הם
 25 יעזרו לי, כי יש כ"כ הרבה התחייבויות למעלה, איך הם יעזרו לעזור לי. תששתי לעבור
 26 ושכל עול הבית יפול עליי כי שם בוילה הן מתחלקות נכאן כל העול יפול עליי. אני מנסה
 27 להבין איך זה עובד לחיות, הבנתי שרוצים לצרף איזה סכום לבנין וידעתי שאני לא אצליח
 28 כי אין מי שישמור לי את הילדים כי אגור בנפרד ולצאת לעבודה יהיה הרבה יותר קשה
 29 במעשית, אז אמרתי שאקום על עצמי את השכירות וישחררו אותי מהקופה, גואל עשה את
 30 חישובי ולבסוף שחרר אותי מהקופה. ראיתי שהשכירות מאוד גבוהה אז אמרתי לו שאני
 31 נאלצת להשכיר דירה שאני אוכל לעמוד בה בתקציב, ואז כמו שהוא מבקש שני חדרים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצונעזיר)

1 נפרדים. אתי אמרה שלא אעזר להסכים דירה בת שני חדרים, כל הזמן יושב עם נעים
 2 שם. לבני תמונצי מקטנה ולא אצליח להגיד שום דבר, ואני מתחילה להסכים בית חומר
 3 קרוב למשפחתי, כי הם אלה שלאורך כל הדרך עזרו לי, ואני עובדת דירה בהסכמת גואל,
 4 גואל לא היה מעורב בטענתי, לא הבנות ולא גואל. התמודדותי עם זה לבד, עם האחיות שלי,
 5 עדיין הבאתי את המיניק הטלפוני שלי לזילת כדי שאני אוכל לצאת לעבוד ולהצליח עם
 6 שחזתי פתוך לזילת, אחריו תקופה מסוימת זה תוקף אותי שאני יום אחד מגיעה לזילת
 7 לקחת את התינוק שלי, אני רואה את אלה נזק מחזיקה את התינוק שלי בודדים שלת
 8 דעוקת על ילדים ואני אומרת לה תראי אלה, הפנים של הילד שלי מעוותות, איל תבעקי,
 9 היא אומרת לי "שטויות, הוא יתגלגל", מגואל קיבלתי את אוונה תנובה. לשאלת בהנניש
 10 אני משיבה שתליתג היה בן חצי שנה בערך. יום אחד אני טביאת אותו מילה ובאה ללחת
 11 אותו בזהררים, איליות שמרה ואני שואלת אותה איפה הבקבוק של הילד, היא השיבה
 12 שהוא בטת מסתובב, אמרתי לה שסצאתי אותו בתוך התיק נקי. אמרתי לה שהילד לא אכל,
 13 אז היא אברה שהוא לא בילש. אני פתחת את הטיטול וראת שהיא לא החליפה לו
 14 טיטולים. הקושי גדל והם לא היו מסוגלת לטפל גם בילד שלי. החברה של אבא שלי
 15 מתווקה לי את הילד ושאני אוכל להמשיך הכל כדי לשרוד ולא לתור לזילת. אני עדיין
 16 בקשר איתם, אני רואה את החסן שיש לילדים.
 17 **לאילו ילדים יש חסד!**
 18 לכל הילדים. האינדוכידואל שיהיה היה פשוט עמוס, כשלקחתי אותם לגינת ראותי את
 19 העורך למרקן, כשהבאתי ביתה עם שוקולד ילדים אכלו שלוש פיתות בבת אחת. אמרתי
 20 לשמירה שנוכן שהם דואגים שהאוכל יהיה בריא, אבל הקפש של הילד הצבה לשוקולד עם
 21 לחם רגיל, צריך להביא להם את זה, הוא יגטב בשביל זה כי העין רעבת, הוא אמרה שגואל
 22 החליטו היה לא יכילת. אני כבר מחוץ לזילת וביקורין תני לעיתים מאיך רחוקות וגם
 23 כשהיא היה מגיע זה היה באינטים ולא בצורה נחמדה. יום אחד לא עניתי לו אז הוא דפק
 24 בדלת של השכנה ושאל אם היא יודעת איפה אני. לא רציתי להביא לו מפתח לדירה אז הוא
 25 ביקש משולי שתבייל עליי לחץ כדי שאביא לה. אמרתי שיש לי מפתח אחד והוא אביר לי
 26 לבקש מאחיותיי שישכפלו לי. הוא אביר שאם אבגוד בו, הוא ינשה שהרחם שלי תדמים ואף
 27 אחד לא ידע. בפעם האחרונה שתמנתי לזילת, אמרתי לו שמהלם והלגה לא נגיע לזילת
 28 ולאזור הזה. אמרתי לו שאני אשמח אם הוא יבוא לראות את הילדים. כשהוא היה בא
 29 הילדים ישנו, היה בא בשעות לא סבירות, 1-12 בלילה, הייתי מעירה את הילדים כדי שהם
 30 יראו את אבא שלהם. בפעם האחרונה כשהגעתי לזילת אז גואל ישב על הספה ואמרתי לו
 31 שאנחנו כבר לא נגיע לאזור הזה ואשמח שיבוא לראות את הילדים, ואני הוא מסתכל ואמר
 32 לי "אני מכונה שאת בעתיד תגני על האבא של הילדים שלך" אז אמרתי לו שאני אגן על

ט.
ת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עציר)

- 1 האמת והוא אמר יכא נרא, הילדים שלי יגו עליי ואו הוא אמר ייהם יילחמו כן ואז הם
2 יגו עליי אבל אני עדיין המטבתי להיות בקשר עם היורים, עם הנשים, תהלילה הייתה
3 מפקדה את הילדים שלה שאני אשמור עליהם, הייתי לוקחת אותם מתוך. היו מצבים
4 שתהלילה היו מתקשרים אליי, אחותי הייתה כמראה לחמים ביום שישי או היא הייתה
5 מתקשרת ושואלת אותי אם אני יכולה לבוא להביא לה לחם כי היא נתקשה בלי דבורה
6 הייתה מביאה את בתי כדו שאשמור עליה, הילדה לא רצתה לבוא כיולה כי היא טועה
7 שהיא עם לא חונן. אחרי כמה פעמים אמרתי לה "את יקדעת שגוראל יודע שאת מביאה
8 את הילדה?" גאל אמר עליו ועל דבורה לדבר. אחרי שאמרתי את המשפט הזה יותר קא
9 ראיתי אותה: שמרית התקשרה אליי יום אחד ושאלה אותי אם יש לי מעילים לילדים כי
10 אני יח מעילים לילדים, היא אמרה שהיא צריכה ארבעה מעילים ולמחרת השגנו לה.
11 **מי זה השגנו?**
12 אני, אתי, טכנים, חברתי של אבן, יום אחד אלה מתקשרת אליי ואומרת לי שהיא רוצה
13 שאני אקח את תהלילה-מטטרוניה, וחבת של אלה וולון. לאלה נטק יש ילדה שנייה
14 שקוראים לה גואכה אור ויש ילד שלישי שקוראים לו סר מטטרון הגאק פריידנריך. אלה
15 מבקשת ממני ואומרת שלוכדה שלה יש מצוקה נפשית ושקצת אותה לשישי שבת, היא
16 טוענת שאפרת ושמרית מתנהגות לילדה לא יפה והיא לא יכולה לדבר כי יחמו לה בעיות עם
17 גואכה, אז שאקח את הילדה אליי ואדבר איתה שרן בסדר. לקחתי את הילדה אליי והיא
18 סיפרה שאפרת מדביצה לה וטילדיה של שמרית מציקים לה ושמרית לא יעשה שום דבר.
19 היא אמרה "אני ני"כ שמה לבוא אליי, לחיות אצלי זה כמו להיות בבית של סבתא שלי"
20 אני יוצרת עם אלה קשר כיום ראשון ואומרת לה שהילדה צריכה הגנה נאמא שלה, הילדה
21 צריכה אבא חדשה, אמרתי לה שכשאני עברתי דירה לא חשבת שאני יכולה לנהל בית
22 בשקט ובחריבה בלי לפגוש יבלי עצבים ולחונקים כל הזמן, הילדים פגשו גדלים עם הרצון
23 החצמי שלהם ושהבהירה שלהם נאנו לא יכולת להגיד לה לעבור דירה זאת צריכה לדבר עם
24 גואל, הוא ראש המשפחה, אני לא יכולה להגיד לה דברים כאלו כדי שיהא לא ישמע שאני
25 מסייגה אותה. גואל יגיד שאני משוגעת ושהילדים שלה לא צריכים אותה.
26 **את נרה בדיירת נפרדת אבל המשכת להיות בקשר עם הנשים והילדים. מה משתנה ומתי?**
27 זה היה כבר לקראת סוף השנה, לילד הגדול שלי היו חסן תסכולים בבית הספר. הוא
28 המשיך ללכת לאותו בייס ביחד עם ילדים נוספים של הנאשם. הילדים האחרים בבית
29 הספר התנכלו לינגואליסי זה היה חמוני וגם הילדים מהוילה לא נשחחים איתו כי הוא
30 כבר לא מהוואלים. בתקופה זו, אני כבר מדברת עם שולי ואני מבקשת לטוסר לשולי שאני
31 מבקשת שגוראל לא יעזוב אליי יותר כי כל פעם שהוא מניח הגוגות היה גורם לי לקחת נפשית
32 ולא יכולתי לטפל בילדי וגם כשתוא היה בא היו חסן איומים סטויים, כמו שאהיה תהרום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תב"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(נצי"ר)

1 לו את החיים "היא שיקדה לביטחון ואפרת טחיה לינותה את אמה עד יום המוות והנה את
2 היאה מעיין ואפרת כאף" ביקשתו משליל שתמסור לו שלא יבוא אליו וגואל הפסיק להגיע.
3 אני מעבירה את הילדים לבית ספר כמיוון אחר, כדי שלא יפגשו את הילדים יותר, מתקרבת
4 יותר למשפחה שלו, אני עדיין, למרות הניתוק הרגשי, במשיכה... אני ספצתי בזמן, שכחתי
5 יום אחד התקשרתי לגואל וביקשתי שיבוא לראות אותנו כי מאז שעברנו לא ראינו אותו
6 ואז הוא אמר "למה את לא שוכחת לי מסרונ?" אז אמרתי לו "מה, אתה שופט את האהבה
7 שלי אליך עם מסרונ? האהבה שלי אליך היא מול ברא עולם" והוא אמר לי "משועשעת, מי
8 בכלל הסיק אותך ככה?" אז אמרתי שהרבם לייטמן אמר לי שהכל מבורא עולם, הנאשם
9 אמר לי "אלוהים! אלוהים! אני אראה לך מי זה אלוהים! אני אתן לך שכל יום תרוני עם
10 ילד אחד לבית חולים ואני אראה לך מה זה אלוהים", אמרתי לו שאם זה מה שמוכיח לי
11 שאני אהבתי אותו אני אפשיק עם המסרונים כי לא רציתי שהוא ימשיך עם האומנים, אני
12 הוצרתי לזמן שהעברתי את ילדי לבית ספר אחר, באותו תופש אני ואיתי נגשנו לדנות
13 מהשפומה לכתות ודיברנו איתה בטלפון, היא רצתה לראות אותנו, שאלתי אותה אם יש
14 אפשרות לעזור לי כלכלית, כי כל הכסף שלי היה לשכר דירה ולא לאוכל, היה לי איכל
15 מטכנים ומשפחה, שאלתי אותה אם יש גוף שתומך בהם, כי התמיכה בנו היא לתקופה
16 ארוכה ולא לתודש חודשיים, אני מחפשת גורם שיעזור לי רק לא לחזור לילה ולחראות
17 לבנה שיש חיים מעבר לילה ואני יוצרת קשר עם החוחה אחרי שאנחנו בטיולים
18 פסיכולוגיים עם הילד הגדול, העני"סית הקלינית העבירה אותי את התהליך לבטוח בדוחה
19 כי כל הזמן גואל אמר שאם החוחה תראה איך אנחנו מגדלות את הילדים, הם יקחו לנו
20 את הילדים כי אנחנו אפחות לא טובות ולקחו לי ילדה, הוא השריש לנו את תפוח הזה
21 המון שנים, אחרי שאני 14 שנים בתוך המשפחה, אני זניית ואני נגשתי לרשויות, ושמוע
22 לפני כן נשאתי, בגלל שידענו שאני כבר נגשה עם החוכרת לרשויות ואין לנו מספיק ראיות
23 כדי להוכיח שיש אמת בדברינו, אני...
24 **מי אמר לכן את זה?**
25 בזמן הלימודים נגשה אליו אחת העוזרות של המורה בבית הספר של הילדים ושאלה אותי
26 האם זה יכול להיות שהוא גם אבא של תתללית, הבת של אלה רייכמן, שאנתי אותה למה
27 היא הושבת דבר כזה ומה מתאוס? בת שלי זן בת שלו ואישה שלו זן אישה שלו, אפשר
28 להבדיל ביניהן אם יש לה משפחה, לאישה יש ולבת אין, אבל היא אפרת שחילדה אפרת
29 שהוא גם אבא שלה וגם סבא שלה, נישתי כאלה רייכמן, הבת שלו, ואמרתי לה שבתה
30 מדברת עברית כי היא אוסרונו שגואל גם אביה וגם סבה, אז היא אמרת "שסויות, אתי
31 מפוצה את זה בכל הגנים ובבית הספר" למחרת חשתי לבית הספר ושאלתי אותה אם היא
32 בטוחה שכן היא אמרה, ואז היא קוראת לתתללית ואפרת לה "עכשן שאמרת לי אתגול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ת 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עציר)

- 1 שחא גם אביך וגם סבך? או היא הסתכלה עליי באמרה "כף נהיר לי איתה מצבים כניה
2 עמישקי פמה אחתי, אחת השכנות, ושאלה אותי האם ילדיו הם גם נכדיו, אז אמרתי לה
3 מה?

4
5 **ב"כ הנאשם:** אני מתנגדת לעדות עמוינה.

6
7
8 **החלטה**

9
10 אם הדברים לא יאשורו מני אחד מהעדים, לא יהיה לכך ערך.

11
12
13 ניתנה והודעה היום כ"ח אלול תש"ע, 07/09/2010 במעמד הנוכחים.

14
15
רצון בן-אריה, שופט

גרים רוסקין, שופטת

נחית אחיטוב, שופטת

אביר

- 16
17
18 **הטיעון הקירה ראשית - ב"כ הנאשמת:**
- 19 ז. לפני הירוחה יצרתי קשר עם גלית.
- 20 ש. איזה גלית?
- 21 ת. בתה של שולי. היא מספרת לי בטלפון על שהנאשם התעסק איתה בגיל פוקדס, 13-14, ואני
22 מספרת לאתני ואחוזו יצרתי קשר עם הצבאית לכתות וסצובים טעלמה. אלו משימים טלפון
23 מיעורך 2.
- 24 ש. למה טעלמה מעורף 12?
- 25 ת. כי לא הצלחנו להשיג משהו עם פחות חיסיון.
- 26 ש. למה מתאים אתן רוחות טעלמה?
- 27 ת. אתלי כבר אמרת את הדברים שלה במשטרת, הם לא כייכ מאמינים ואין לנו מספיק ראיות.
28 ש. איך אתן יודעת שהמשטרה לא מאמינה?

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תפ"ח 10-02-23751 מדינת ישראל נ' רצון(עציר)

- 1 זהו מה שתרגשנו, לא ידענו. הבנו שאנחנו צריכות עוד ראיות והדרך להוסיף ראיות ולהעיד
2 את גלית אומרת את הדברים, היא אמרה שבקרבם היא נטשת לחייל. הצלחנו לטעון אותה
3 אומרת את זה
4 **אין הצלחת?**
5 **ש.** בטלפון שהוא מפלטה. היא הגיע אליי הביתה. דנית יצרה קשר עם עמנואל ריין ובתפורה
6 להקלטה הזו. אני ואמני סיכמנו שניתן יעדות על הנושא של הצלפתה הזו בעזרת סמלית.
7 דנית, שכינה את כל החליץ הזה, אנו נושטת לרווחה ומספרות להם ומעלות את חשש
8 שכל הזמן הוא הזהיר אותנו מהרווחה כי עדיין יש חשש שבכל זאת, אם אני מספרת אן
9 ייקחו לי את הילדים. הרווחה מתקשרת אליי ואומרת שעושים בכירים התאספו ומבקשים
10 ממני להגיע. היו שם בערך כ-15 נציגים ונעו שני אנשי משטרה. אני מבקשת מאתו שתצטרף
11 אליי כי אני בוחרת ללכת לבד. אתי מספרת להם דברים (אסרו לי שייצרו עמי קשר ושאלו
12 להעיר על זה. כך מתחיל תהליך העדויות.
13 **לגבי הקטע עם עמנואל ריין, תסבירי מה קרה עם ההקלטה ואיפה היא נמצאת?**
14 **ת.** בסופו של דבר, אני קבעתי עם גלית בדיוננו, בעבודה שלה, הגענו עם פגיון אליי הביתה כי
15 היא רצתה לראות את הילדים שלי והתעניעה אליהם. כשהיא עזבה או גואל אמר שאסור
16 לאף אמת ליצור עמה קשר כי היא לוחמת סמים
17 **ש.** **אז גם גלית עזבה את גואל?**
18 **ת.** כן, היא עזבה בדרך מאוד מבוטרת, פשוט יזם אחד מלפניה. זה היה אחרי שאני עזבתי את
19 הדיקה. כשאני עזבתי את הדיקה עדיין לא עזבתי את גואל. כשגלית עזבה את הדיקה היא
20 עזבה בלי הפצים, פשוט עזבה. לשאלת בהתייש לגלית אין ילדים, היא בחורה צעירה

החלטה

נדחה להכשיר לתאריך 10.09.10 בשעה 09.00.

הודע לעדה להתייצב בפועל הגיל

הנאשם יובא באמצעות השב"ס והליווי

דניאל בן-גוריון, שופט

גלית ריסקין, שופטת

גורית אהרנסון, שופטת

אביד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

07 ספטמבר 2010

תביעה 23751-02-10 מדינת ישראל נ'
רצון(עציר)

1

הוקלה על ידי: גופר הירד

מדינת ישראל